

2007

Antonín Střížek (1956)

Ucho, 2007

Malíř, grafik a fotograf Antonín Střížek (1956) se narodil se v Rumburku, vyrůstal v Ostravě a studoval v Praze (Střední uměleckoprůmyslová škola, Akademie výtvarných umění). Kromě usilovného malování a uspořádání více než padesátky samostatných výstav se věnoval také pedagogické činnosti – v letech 1997 až 2002 vedl malířský ateliér AVU v Praze. Je také velkým cestovatelem, navštívil mj. Mexiko, Jižní Ameriku, Japonsko a Čínu.

Antonín Střížek patří ke generaci tzv. postmodernistů, kteří absolvovali akademii na konci 80. let. Ještě při studiu se účastnil neveřejných výstav a již tehdy pracoval s realistickou malbou. Antonín Střížek zůstává 40 let věrný klasickým závěsným obrazům a to i v době vzestupu nových médií. Stejně tak více než 40 let hledá pro své obrazy obyčejné a zdánlivě banální motivy. Často přitom pracuje s fotografií. Žánrově v jeho tvorbě převažují zátiší a krajina, často městská. Jeho malba je na první pohled srozumitelná, jeho obrazy jsou jednoduché a prosté, připomínají něco, co jsme důvěrně znali, ztratili či zapomněli, a teď náhodně a rádi objevili. Obrazy poodhrnují tajemství příběhů věcí, vyzařují krásu předmětů a tvarů a přenášejí dál pozitivní vztah autora k nim. Kromě výběru motivů a témat se však autor stejně pečlivě věnuje malbě jako takové, neustále hledá harmonii barev i možnosti kompozice obrazu. Střížkovy malby v sobě skrývají hloubku výpovědi, tajemství a zvláštní tichou harmonii. Citlivý a stále hledající tvůrce nás pouští do svého jedinečného světa příběhů věcí a nabízí nám své „nejlepší obrazy“. „Nejlepší obraz je ten, před kterým má divák pocit, že byl namalován pro něj“ (A. Střížek)

Obraz Ucho vznikl v roce 2007 pro karlovarskou výstavu pořádanou v rámci Mezinárodního filmového festivalu. Autor tehdy namaloval nový cyklus obrazů nazvaný Cinema, který se inspiroval filmovou tvorbou. Obrazy byly opravdu „čerstvé“ a ještě voněly terpentýnem. Dokonale doplnily svátek filmu a nadchly filmové nadšence, kteří v nich mohli dešifrovat záběry ze známých pokladů světové kinematografie, např. Buñuelova Andaluského psa nebo Hitchcockova Na sever Severozápadní linkou. Ucho se inspirovalo známým snímkem Karla Kachyni z roku 1970, který byl pro svůj námět (odposlouchávání) nadlouho zamčený v trezoru a diváci jej mohli vidět až po listopadu 1989. Antonín Střížek ve svém dvoumetrovém obraze zachytil odposlouchávací zařízení z 50. let plné elektronek, reproduktorů, drátů. Působilo by mile nostalgicky v dnešní digitální době, kdyby ovšem prostřednictvím obdobných nařízení STB kdysi nelikvidovala lidské životy a nešířila pocity nejistoty, bezvýchodnosti a strachu. Obraz namalovaný ve svobodné době tak připomíná nejen skvělý film, ale i nesvobodnou dobu, kdy komunisté rozhodovali o všem i o lidských osudech...

100 LET
DĚL
UMĚLCŮ
OSUDŮ